

RESSÒ DE LA PARAULA

El Papa: bisbe de Roma i signe de la unitat de tota l'Església

La paraula «catòlica» ve del grec *ka-tholikos*, que vol dir «universal». Quan diem que l'Església és catòlica, estem dient que és per a tothom, a tot arreu i en tot moment. No està limitada a una cultura, un país o una època. És com una gran família oberta, que abraça tots els pobles, llengües i maneres de ser. Això vol dir que, siguis qui siguis, hi tens un lloc. L'Església no és solament la del teu barri o la del teu poble, és la de Sant Feliu, la del Congo, la de Japó, la d'Amèrica... I alhora, és la teva. Aquesta universalitat fa que, quan un catòlic entra en una església a l'altra punta del món, encara que no entengui la llengua, hi trobi una cosa: una fe compartida i una llar familiar.

Viure com a catòlic no és sols una qüestió individual. És viure en comunió: amb el Déu de Jesucrist i amb els altres. Aquesta comunió la vivim de manera concreta en comunitats que han de ser acollidores i missioneres, a la nostra parròquia i diòcesi, guiats pels bisbes, que són els pastors de cada Església local. El bisbe no és solament una figura simbòlica: és qui garanteix la unitat de la fe a cada diòcesi, qui ens confirma en la fe i guia la comunitat cristiana juntament amb els preveres. A més del bisbe de cada diòcesi, els catòlics reconeixem també el bisbe de Roma, el Papa, com el successor de sant Pere. Ell és el Pastor universal, pare espiritual de tots els cristians catòlics, autoritat moral i un símbol viu de la nostra unitat catòlica (universal).

Estar units al Papa no vol dir només escoltar-lo i orientar-nos pel que diu, sinó sentir-nos membres d'una gran família que travessa fronteres i cultures. Quan estem en comunió amb el nostre bisbe i amb el Papa, estem realment dins d'una Església que és una, santa, catòlica i apostòlica.

El Papa no és un líder polític. És un pastor al servei de la comunió i de la veritat de l'Evangelí. Com a catòlics, el respectem, l'escoltem i resem per ell, però sempre des d'una fe centrada en Crist.

Ara ja tenim un nou bisbe de Roma i successor del apòstol Pere que ens presideix en la unitat. Lleó XIV estarà al capdavant de l'Església durant els propers anys i assumeix un repte important.

Portar les regnes de l'Església Universal en temps convulsos però apassionants, per a servir i fer sacramentalment visible el Regne de Déu anunciat per Jesucrist (regne d'amor i justícia, de vida i veritat), en continuïtat amb els papes anteriors i el llegat que ens va deixar l'estimat papa Francesc.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Identitat narrativa (I)

Qui soc, jo, Déu meu? Quina és la meua naturalesa? Sant Agustí s'interroga amb vehemència per la identitat personal, però la pregunta cavalca per la història i la reprèn, després, Blaise Pascal en *Els pensaments* i després d'ell Immanuel Kant i, encara, Søren Kierkegaard amb una enorme densitat emocional.

La pregunta subsisteix i cadascú, amb els seus recursos i limitacions,

tracta d'assajar respostes, poc més que esbossos incomplets, sempre provisionals.

Quan caiem en la temptació de fer-ne sistematitzacions conceptuals o bé fórmules suposadament universals, es produeix la catàstrofe, la irremissible caiguda en el dogmatisme.

Cadascú de nosaltres és una pregunta oberta, una recerca mai tancada, un interrogant que crema en

mig d'un cosmos silenciós, una *magna quæstio*, en paraules de sant Agustí.

És difícil discernir la pròpia veu, perquè estem sempre, vulguem o no, entrelligats als altres. Ja sigui de manera conscient o inconscient, som amb els altres i gràcies als altres. La resultant de múltiples trobades i topades. Els altres deixen solc en nosaltres. La idea d'una identitat narrativa em plau d'allò més.

Paul Ricœur l'expressa nítidament. Ens construïm al llarg d'un història d'encontres i de desencontres. No sabem com serem al final del periple vital, en l'hora de temença, perquè no sabem quines trobades viurem, ni quines trencaïsses haurem de digerir emocionalment. Tot això ens construeix, ens configura, ens fa ser com som.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

El Papa: obispo de Roma y signo de la unidad de toda la Iglesia

La palabra «católica» viene del griego *katholikos*, que quiere decir «universal». Cuando decimos que la Iglesia es católica, decimos que es para todo el mundo, en todas partes y en todo momento. No está limitada a una cultura, un país o una época. Es como una gran familia abierta, que abraza todos los pueblos, lenguas y maneras de ser. Esto quiere decir que, seas quién seas, en ella tienes un lugar. La Iglesia no es solo la de tu barrio o la de tu pueblo, es la de Sant Feliu, la del Congo, la de Japón, la de América... Y a la vez, es la tuya. Esta universalidad hace que, cuando un católico entra a una iglesia a la otra punta del mundo, aunque no entienda la lengua, encuentre una cosa: una fe compartida y un hogar familiar.

Vivir como católico no es solo una cuestión individual. Es vivir en comunión: con el Dios de Jesucristo y con los otros. Esta comunión la vivimos de manera concreta en comunidades llamadas a ser acogedoras y misioneras, en nuestra parroquia y diócesis, guiados por los obispos, que son los pastores de cada Iglesia local. El obispo no es solo una figura simbólica: es quien garantiza la unidad de la fe en cada diócesis, quién nos confirma en la fe y guía la comunidad cristiana junto con los presbíteros. Además del obispo, los católicos reconocemos también al Obispo de Roma, el Papa, como el sucesor de san Pedro. Él es el Pastor universal, padre espiritual de todos los cristianos católicos, autoridad moral y símbolo vivo de nuestra unidad católica (universal).

Estar unidos al Papa no quiere decir solo escucharle y orientarnos por lo que dice, sino sentirnos miembros de una gran familia que atraviesa fronteras y culturas. Cuando estamos en comunión con nuestro obispo y con el Papa, estamos realmente dentro de una Iglesia que es una, santa, católica y apostólica.

El Papa no es un líder político. Es un pastor al servicio de la comunión y de la verdad del Evangelio. Como católicos, lo respetamos, lo escuchamos y rezamos por él, pero siempre desde una fe centrada en Jesucristo.

Ahora ya tenemos un nuevo obispo de Roma y sucesor del apóstol Pedro que nos preside en la unidad. León XIV estará al frente de la Iglesia durante los próximos años y asume un reto importante. Llevar las riendas de la Iglesia Universal en tiempos convulsos pero apasionantes, para servir y hacer sacramentalmente visible el Reino de Dios anunciado por Jesucristo (reino de amor y justicia, de vida y verdad), en continuidad con los papas anteriores y el legado que nos dejó nuestro querido papa Francisco.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Vocacions: Horitzó 2027

Els representants de les diòcesis catalanes que van assistir al Congrés de Vocacions a Madrid, el passat mes de febrer, s'han trobat el dissabte 4 de maig a la seu del Bisbat de Terrassa per intercanviar impressions, idees, preguntes i possibles projectes sorgits de l'experiència de la participació en el congrés. Una de les idees clares és que es vol marcar un compromís de treball, que al llarg de dos anys s'anirà realitzant en les diferents diòcesis de Catalunya i que servirà de preparació per al futur postcongrés sobre les vocacions que es vol fer l'any 2027.

De Sant Feliu de Llobregat van participar-hi 12 persones amb els delegats de Pastoral Vocacional i de Missions. La valoració de la trobada és molt positiva ja que ha permès conèixer noves idees i impressions compartides en el camí vocacional de l'Església.

Els bisbes convocants van ser el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías, el bisbe coadjutor de la Seu d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat i el bisbe de Terrassa, Mons. Salvador Cristau.

Trobada interparroquial de Pasqua de Viladecans

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Viladecans ha acollit, el passat dissabte 3 de maig, la trobada interparroquial de Pasqua de Viladecans i Sant Climent de Llobregat. Una trobada que va comptar amb la presència del bisbe Xabier Gómez i els representants dels consells pastorals de les cinc parròquies: Sant Climent, Sant Joan Baptista, Santa Maria de Sales, Santa Maria Magdalena i la Mare de Déu de Montserrat.

Els representants de cada parròquia van donar compte de la tasca que s'està fent a cada lloc, inclosos les dificultats, els reptes i les esperances.

Després d'escutar-los a tots, el bisbe Xabier, i en atenció a la situació del moment actual, va fer als presents una crida, «a ser missioners, perquè tota l'Església hem d'estar en missió i tot batejat ha de conèixer a què el crida el Senyor». El bisbe de Sant Feliu de Llobregat va recordar que «les comunitats cristianes han de ser obertes, en sortida i amb olor de

casa —i encara més— amb olor de cafè, on la gent s'hi trobi com a casa seva». Per poder prendre aquesta orientació, el bisbe Xabier va explicar que hi ha la convocatòria d'una assemblea laical, el proper 21 de juny, a Sant Boi de Llobregat. En aquest sentit, el prelat anima a què des dels arxiprestats i parròquies es comenci a preparar en la fase preassembleària, per anar descobrint nous camins i no tancar-se només en allò que es fa actualment, perquè ens cal «abandonar les velles sinèrgies», que a vegades «no ens fan cap bé».

Un altre dels missatges del bisbe Xabier va ser que cal treballar en xarxa, en els arxiprestats, a la diòcesi i a les ciutats interparroquials. També va explicar als assistents que la diòcesi només compta amb un seminarista que s'ordenarà aviat; això vol dir que si hi ha noves ordenacions hauran de passar més de cinc anys per a ordenar-ne un de nou. Per això, sigui com sigui, el bisbe Xabier va animar el laïcat a discernir la missió que el Senyor el crida a fer, ja que hi ha moltes responsabilitats que avui no s'exerceixen i són ben pròpies del laïcat. També va insistir en una especial atenció en l'acolliment de les persones migrants que venen a les parròquies, perquè formen part indefugible del futur de l'Església i de la nostra societat, es necessiten com a part important de la societat.

En sintonia amb les reflexions del bisbe Xabier, si estem en missió i estem cridats a ser deixebles missioners, necessitem respondre a la crida que el Senyor ens fa, discernint-la, deixant-nos acompanyar espiritualment i aportant un major compromís i a una formació que, en general, fem amb prou intensitat.

La celebració va comptar amb una Eucaristia concelebrada i presidida pel bisbe Xabier, on dos catecúmens van rebre tots els sagraments de la iniciació cristiana i cinc neòfits van rebre la Confirmació de mans del nostre bisbe.

Marca la «X» a favor de l'Església a la teva declaració de la renda

Habemus papam: Robert Prevost, 267è Papa de l'Església catòlica

Dijous 8 de maig quan passaven pocs minuts de les sis de la tarda coneixiem la notícia. La fumata blanca des de la Capella Sixtina anunciava amb el fum blanc un nou Papa. El cardinal nord-americà Robert Francis Prevost es convertia en el 267è Papa

de l'Església catòlica que opta pel nom de Lleó XIV. Prevost, el primer pontífex nascut als Estats Units, va fer una crida a bastir ponts de pau en el seu primer discurs com a Papa. Des de l'Església diocesana de Sant Feliu donem la benvinguda al papa Lleó XIV.

Jubileu al Santuari de la Mare de Déu del Vinyet

Compromís eclesial amb el treball digne

La coordinadora de la taula d'interculturalitat i migracions del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mercè Solé, ha assistit entre l'1 i el 4 de maig al Jubileu dels Treballadors que s'ha fet a Roma. Solé, que també és la directora del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, ha traslladat el missatge del bisbe Xabier Gómez als treballadors de tot el món que treballen en la precarietat o es troben a l'atur refermant el compromís de fer present l'Evangeli enmig de les lluites.

capacitats socials. En aquest sentit, l'Església des d'aquest Jubileu dels Treballadors ha tornat a refermar el seu compromís amb el treball digne per a tothom. Durant aquests dies a Roma també han tingut un record especial per tots els companys morts en accidents de treball.

Durant la seva estada a Roma, Mercè Solé va estar acompanyada per una desena de representants de la Pastoral del Treball de tota Espanya.

Com cada any, el passat dia 1 de maig, l'arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts va fer la seva trobada anual per celebrar la Pasqua, amb els membres de les parròquies dels pobles que formem aquest arxiprestat com són Cervelló, Corbera de Llobregat, La Palma de Cervelló, Pallemà, Torrelles de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts i Vallirana. En total, 246 participants. Tot un rècord segons els organitzadors.

Enguanys, la trobada també ha estat celebració jubilar amb el Santuari de la Mare de Déu del Vinyet (lloc jubilar), de Sitges, patrona de l'arxiprestat del Garraf.

L'encarregat de donar la benvinguda va ser el rector de la parròquia, Mn. Rafael Vilaplana. Després Mn. Josep Pausas, anterior rector, va informar als assistents del santuari i de la imatge de la Mare de Déu del Vinyet. L'acte va incloure l'Eucaristia Jubilar, davant la façana del temple, convi-

dant a entrar al temple, com a pelegrins d'esperança, lluint al pit la xapa amb el logo del Jubileu i la inscripció que els identificava. El cant *Crec en un Déu* va servir per entrar al temple amb la Creu al davant i els 10 representants de les parròquies que portaven a les mans l'espelma encesa del Jubileu. Aspersió baptismal i, més tard, acabada l'homilia, es renovaven les promeses baptismals.

A l'homilia, l'arxipreste va glossar les paraules de Jesús en la sinagoga de Natxaret, posant en relleu l'actualitat, l'avui, de la realització de la missió de Jesús i de l'Església en els nostres pobles, enmig dels germans, en el nostre món. Després, les pregàries preparades per les diferents parròquies, les ofrenes i la pregària eucarística concelebrada per la majoria dels mossens que acompanyaven els feligresos. En finalitzar es va pujar al cambril de la Mare de Déu, amb veneració inclosa de la imatge i satisfets d'haver celebrat «l'Any de gràcia del Senyor».

AGENDA

- **Diumenge 18 de maig, a les 17 h.** Trobada pasqual de la Vicaria del Penedès, Anoia, Garraf a Santa Maria de Capellades.
- **Dissabte 24 de maig, a les 9.30 h.** Celebració diocesana de la Pasqua del Malalt en l'Any Jubilar, al Centre assistencial Sant Benito Menni de Sant Boi de Llobregat.
- **Diumenge 25 de maig, a les 12 h.** El bisbe Xabier presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve d'Ordal i confereix el sagrament de la Confirmació.
- **Dilluns 26 de maig, a les 20 h.** El bisbe Xabier presideix l'Eucaristia a la catedral de Sant Llorenç en la Solemnitat del Temple.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 19. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl: 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Osimo i beat Agustí de Tarano, prevs.; sant Crispí de Viterbo, rel.
- 20. □ Dimarts** [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.
- 21. □ Dimecres** [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus comit-

- pany, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.
- 22. □ Dijous** [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.
- 23. □ Divendres** [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.
- 24. □ Dissabte** [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Stra-

- da...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.
- 25. □ Diumenge vinent**, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2. 22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14. 16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. i rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

«Us dono
un manament nou:
que us estimeu
els uns als altres»

La nostra fe sovint és paradoxal com ho són les paraules de Jesús avui a l'evangelí: *Ara el Fill de l'home és glorificat i Déu és glorificat en ell*. Diu això justament en el moment que Judes acaba de marxar. Se'n va per trair el seu Mestre, per lliurar-lo als seus enemics. I Jesús diu que ara és el moment de la glòria! *Déu el glorificarà ben aviat*, diu referint-se a la seva mort i resurrecció. Serà el moment que es manifestarà la força i el poder del Pare en Jesús i l'amor de Jesús en fidelitat al seu Pare. I per això també ara ens parla del gran manament: *Un dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres*. Aquest és el seu manament. Però aquest amor té un model, un punt de referència. *Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres*. Aquí Jesús ja marca un punt inassolible: estimar com ell ens ha estimat; estimar amb tot el cor i estimar fins a la mort, estimant fins i tot els enemics. No ens és gens fàcil estimar com Jesús. Però aquest és el camí que hem d'anar fent: *Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus*. L'amor entre nosaltres és la pedra de toc del veritable deixeble, del veritable seguidor de Jesús: no ho és la doctrina, no ho són les grans obres, ho és només l'estimació a semblança del gran amor de Crist. I ho diu justament ara, quan ja té molt a prop la seva passió i mort. Sant Tomàs d'Aquino ens diu que la passió és un exemple de com hem d'actuar: «*lluny de la creu no hi ha exemple de virtut*». El mateix Pau i Bernabé a la primera lectura deien als convertits de nou: *Per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions*. Però així s'ha anat estenent l'evangelí per tot arreu: *Van anunciar que Déu, junt amb ells, havia obert les portes de la fe als qui no són jueus*. Ja arribarà el cel nou i la terra nova, quan Déu eixugará totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort ni dol ni crits, ni penes. Però ara és el temps d'estimar, de donar la vida pels germans com a deixebles de Crist passant fins i tot per moltes tribulacions.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugará totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalia y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

► Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Agora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»